ANUL VII. - No. 13
1 Maiu 1931

„Hristos, Regele, Națiunea"
„România a Românilor"

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine"
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: La aceiaș primejdie, aceiaș soluție.
P. Matei: Cum se poate justifica principiul național, în biserică, pe baza Sf. Scripturi.
T. Ionescu: Un Crucificat al Islamului
Mihail dela Severin: L. A. N. C. și alegerile de mâine.
I. C. Cătuneanu: Situația politică.
Din conferințele Astrei în Maramureș.
Republica în Spania.
L. A. N. C. către Români.
A. Naghiu: Înlăturarea vampirilor jidani din comerțul românesc și înlocuirea lor prin cooperative
Partidele ca să mai aibă crezare se ascund sub diferite nume.
Dela Institutul de Surdo-muți din Cluj.
„Stelian Popescu: O greșală" — Subsecretarul minorităților.
In vederea alegeriler pentru Adunarea deputaților și Senat. Legea Electorală.
H. Vișoiu: Indulgență sau Ignoranță?
„Cronica"

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VII. — Nr. 13 Cluj, 1 Maiu 1931

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

La aceeaş primejdie, aceeaş soluţie

Mă vei întreba, domnule cititor, care-i primejdia?

Răspund: prezenţa Jidanului cetăţean în statele creştine.

Inzădar te îndoeşti de exactitatea răspunsului, ori încerci a-i anihila efectul printr'o ironie. Te poţi înşela pe tine însu-ţi; dar nu poţi opri marşul victorios al acestui adevăr.

Azi îl recunosc toate statele din Occidentul Europei, care au avut naivitatea să acorde drepturi politice Jidanilor. Şi-au făcut iluzia, în buna lor credinţă, că vor contribuí la opera de asimilare a fiilor lui Izrael. După aproape un veac şi jumătate, dela 1791 şi până astăzi, s'a înregistrat amara experienţă, că generozitatea ariană a fost exploatată de perfidia iudaică într'un mod ce astăzi nu se mai poate tolera.

Jidanul încetăţenit a rămas tot Jidan: cu toate apucăturile, viţiile şi stigmatele rassei, fixate de marii scriitori ai neamurilor cu cari în cursul istoriei Ahasverus a venit în contact. S'a folosit de noua situaţie spre a prăda şi a robi naţiunea-gazdă, spre a-i dezagrega, surpa şi distruge organizaţia ei de stat. Efectul convieţuirii Jidanilor încetăţeniţi, cu celelalte naţiuni, timp de cel mult un secol, se poate reduce precis şi incontestabil, la această formulă: *acapararea bogăţiilor şi răsturnarea prin revoluţii a formei de guvernământ în statele care i-au introdus în familia naţională.*

Toate statele pătimind depe urma lor, recunosc astăzi existenţa aceleiaşi probleme, isvorîtă din aceeaş greşală iniţială: acordarea cetăţeniei unui neam, care a dovedit că nu o merită.

Te îndoeşti domnule cititor de identitatea problemei în diferitele state europene? Proba, că e justă această constatare, ne-o aduce identitatea de soluţii.

In toate ţările scuturate de febră, produsă de *virus*-ul iudaic, oricât de deosebit le-ar fi trecutul, oricât de divergente le-ar fi interesele externe, oricât s'ar despărţi prin caracterul naţional şi aspiraţiile lor de viitor, o soluţie comună le leagă pe toate în problema jidovească, ajunsă o primejdie, la fiecare în parte, şi anume: Jidanul, în secolul al XXI, trebue considerat în Occidentul Europei ca *străin*. Cu alte cuvinte trebuie să i se ia ce i s'a dat, pentrucă s'a arătat nevrednic şi nemernic de preţiosul dar al cetăţeniei acordate.

Nu amintesc soluţia din Orientul Europei, spre a nu mi se opune obiecţiunea, că această parte a Continentului zace într'o stare retrogradă, în plin „obscurantism medieval“. Faţă de oameni pătimaşi, ori interesaţi, este inutil să complici discuţia cu obiecţiuni şi replicaţii.

Rămân cu privirea aţintită numai spre Occident; şi iau trei ţări cu trecut deosebit, cu popoare deosebite, având interese externe şi aspiraţii de viitor, deosebite.

Una încă războinică, muşcându-şi în ţărînă armura zdrobită a unui Imperialism ce ameninţa libertatea şi independenţa celorlalte naţiuni din Europa, pe când le striga, brutală şi ameninţătoare: *Deutschland über alles*. Războiul a pus-o la locul cuvenit: *GERMANIA*.

Alta pacifică, senină, puternică, având înalta misiune istorică de a impune pacea europeană postbelică, prin prestigiul forţei, al dreptului şi al civilizaţiei, ce trebue apărată contra instinctelor primitive şi ambiţiilor vinovate de răsturnare a actualei ordine europene. Războiul, pentru virtuţile ei milităreşti şi dreptatea cauzei, îmbrăţişată de toată lumea civilizată, a înălţat-o la meritatul loc de onoare: *FRANŢA*, prin care Dumnezeu a săvârşit zdrobirea imperialismului prusian şi înfăptuirea principiului naţionalităţilor: „*Gesta Dei per Francos*“.

A treia, mică, ordonată şi cuminte, mulţumindu-se să trăiască într'o neutralitate perpetuă, dând lumii exemplu de convieţuire frăţească, a mai multor neamuri diferite, în cuprinsul strâmtelor ei hotare, şi adăpostind pe teritoriul ei instituţia, în care omenirea generoasă şi naivă şi-a pus speranţa păcii perpetue. Războiul nu a atins-o: *ELVEŢIA*.

In aceste trei ţări, fiecare cu un trecut, un prezent şi un viitor atât de deosebit, problema jidovească, fiind una şi aceeaş în consecinţele ei dezastruoase pentru autohtoni, provoacă un curent de reacţiune cu acelaş conţinut şi aceeaş inevitabilă soluţie: *Jidanul trebue considerat ca străin.*

Această soluţie o cere partidul *naţional-socialist*, de sub conducerea lui *Hitler* din Germania, unde şi-a trimis în Reichstag 107 deputaţi şi la toate alegerile comunale ori judeţene, dela Septemvrie 1930 până astăzi, câştigă irezistibil, teren.

Această soluţie o cere organizaţia antisemită din Elveţia în programul ei din care citez trei puncte esenţiale [1]):

1.) „*A nu trata pe Jidani decât ca străin şi ca străini periculoşi.*

2.) *A recunoaşte şi a ne lepăda de toate erorile filosofice, politice şi economice cu cari ne-au otrăvit.*

3.) *A reconstitui în ordinea economică şi în ordinea politică organele de viaţă proprie, care altădată ne făceau independenţi de Jidani şi stăpâni la noi acasă*“.

Această soluţie o cere în Franţa partidul „*naţional popular*“, al cărui şef a fost defunctul *Dr. Molle*, fost primar al Oranului şi deputat în Camera franceză, partid din al cărui program citez următoarele 6 puncte:

1.) „*Străinii nu au în nici într'un*

[1]) Vezi I. C. Cătuneanu: *Ecouri din Elveţia*, din „Infrăţirea Românească“, 15 Noemvrie 1930.

© BCU CLUJ

fel vre-un amestec în guvernarea poporului francez. Ei nu vor putea, sub pretextul acordurilor internaţionale, să-i limiteze suveranitatea.

2.) *Jidanii sunt străini.*

3.) *Nu trebue să ia parte la elaborarea legilor franceze nici străinii, nici cetăţenii francezi cari au aderat la vre-o Internaţională, oricare ar fi ea: masonică, muncitorească, ţărănească, etc.*

4.) *Avuţia anonimă şi vagabondă constitue un pericol social.*

5.) *Capitalul care serveşte la sporirea producţiei trebue să subsiste. Capitalul, care nu serveşte decât speculatorilor dela Bursă, şi care se află în cea mai mare parte în mâinile Jidanilor internaţionali, trebue să dispară.*

6.) *Pâine şi muncă întâiu pentru muncitorii francezi*" [2]).

Ai aflat, domnule cititor, soluţiile la care a ajuns Franţa, unde Francmasoneria cu faimoasa lozincă: *liberté, egalité, fraternité*, a isbutit să ameţească minţile şi să exploateze generositatea nobilei naţiuni timp de mai bine de un secol? După o crudă experienţă, Francezii îşi revizuesc fundamental opiniile şi înţeleg să acorde beneficiile celor trei principii, numai în măsura în care sunt compatibile cu interesele permanente ale naţiei, ce nu poate suferi nici robire economică, nici atingerea suveranităţii în lăuntru şi în afară, excluzând dela acele beneficii rassa, care înşelând toate aşteptările provoacă în contra ei reacţiunea naţională: *excluzând pe Jidani, consideraţi ca străini.*

Dar Francezii, treziţi în fine la lumina primejdiei jidoveşti, merg mai departe în programul mai sus citat: nu numai că îndepărtează pe Jidani dela viaţa politică, dar exclud dela exerciţiul vieţii publice şi pe slugile Jidanilor, adică pe acei cetăţeni Francezi, cari servesc interese destructive iudaice, prin aderenţa lor la diferitele internaţionale, inventate, conduse şi finanţate de Jidani, spre a destrăma coeziunea naţională şi a nimici simţul autohton.

La punctul 3 sunt amintite ca exemple de acţiune subversivă internaţională: Francmasoneria, diferitele uniuni muncitoreşti, organizate peste hotarele naţiunilor şi îndreptate contra caracterului naţional al statelor, cum sunt internaţionalele muncitoreşti, sau uniunea internaţională a ţăranilor, cu care acum vre-o câţiva ani, partidul naţional-ţărănist din România, în demagogia lui inconştientă şi în patima oarbă de a cuceri puterea, chiar prin ajutorul duşmanilor din afară, luase contact şi începuse a întreţine colegiale legături.

Prin punctul 4, unde se spune: „*avuţia anonimă şi vagabondă constitue un pericol social*", partidul naţional popular din Franţa pune fierul roşu pe o rană ce trebue extirpată. In această formulă sunt cuprinse toate acele societăţi cu acţiuni la purtător, pe care Jidanii sub masca anonimatului le-au acaparat, absorbind şi sugând toată avuţia naţională a poporului-gazdă, fărămiţită, mobilizată şi exploatată la Bursă, unde Finanţa internaţională, adică Jidovească, dictează aşa cum cer interesele neamului lui Izrael.

Deaceea Francezii, în menţionatul program, fac deosebirea precisă între capitalul *productiv* şi capitalul de *speculaţie, parazitar şi cămătăresc*, în care lovind o legislaţie viitoare va nimici însuşi nodul vital al puterii actuale Jidoveşti.

Cred. domnule cititor, care mi-ai întâmpinat începutul acestui articol cu îndoială ori ironie, că la sfârşitul lui, ai ajuns a-ţi rectifica ideile, înlesnind astfel înţelegerea unei probleme, în faţa căreia Apusul civilizat se deşteaptă şi preconizează măsuri radicale, pe care D-ta, având în vedere prestigiul istoric al naţiunilor intrate în luptă, nu le poţi considera drept exagerate.

I. C. CĂTUNEANU.

[2]) Vezi ziarul „*La Libre Parole*", organul Central al partidului naţional popular, având drept deviză: „*La France aux Français*", numărul din Februarie 1931. Paris, XIII. rue Bobillot 53.

Cum se poate justifica principiul naţional în biserică, pe baza Sfintei Scripturi?

Cu toată tendinţa — mai ales post bellică — din partea unor curente social-politice, de a suprima principiul naţional, acest principiu în măsura cea mai mare s'a afirmat tocmai în războiul mondial şi a servit chiar de bază la încheierea păcii; şi continuă a-şi ţinea locul de frunte în ciuda susziselor curente, cari au ţinta de-a desfiinţa hotarele dintre neamurile globului pământesc.

După cum principiul naţional se justifică din punct de vedere social, cultural, moral şi politic, tot aşa dacă ne conducem de raza luminoasă a Sfintei Scripturi, vedem că acest principiu se justifică şi în biserică, adecă el se poate justifica şi din punct de vedere religios. Intreg Testamentul Vechiu justificând acest principiu, cum nu se poate mai bine, prin viaţa religioasă şi naţional-politică atât de strâns legate una de alta a poporului jidovesc, să căutăm a-l justifica şi pe baza Testamentului Nou, deşi mulţi cred că ar fi imposibil acest lucru.

Sfânta Scriptura, sau Biblia, este acea carte, în care omul totdeauna şi între toate împrejurările vieţii sale îşi află îndrumătorul, în legătură cu orice chestiune. Deci este natural, ca şi în legătură cu tema citată, să fie scris ceva în „Cartea Cărţilor".

Scopul Sfintei Scripturi, fiind regularea raportului omului către Dumnezeu şi către deaproapele, mai mult sub raport etic, natural că chestiunea principiului naţional va fi mai puţin atinsă în raport cu extenziunea Sfintei Cărţi. Şi întrucât este atins direct sau indirect acest principiu, de aceasta mă voiu ocupa în cele următoare.

Indreptăţirea principiului naţional în biserică se poate dovedi între altele, prin următoarele citate din Sfânta Scriptură:

„Dreptaceea mergând învăţaţi *toate neamurile*..." (Mat. XXVIII. 19).

Pentru ce ar mai fi trimis Isus pe apostolii săi la toate neamurile, dacă acelea n'ar fi fost îndreptăţite să trăiască cu limba lor, în legea lor, cu însuşirile lor culturale religioase şi naţionale — între marginile ţării lor?

Alt citat: „Tot sufletul să se supue *stăpânulor* celor mai înalte, că nu este stăpânie fără numai dela Dumnezeu, şi stăpâniile cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite". (Rom. XIII. 1).

Ce este „stăpânia" depe pământ? că de aceea este aici vorba, dacă nu domnia unui neam între graniţele ţării lui, având sub stăpânirea lui şi minoritari, cărora le sună acestea cuvinte; precum erau şi Jidovii în împărăţia romană, având oareşicare stăpânire provincială şi ei, însă erau supuşi unei stăpâniri mai mari, a Romanilor.

Alt citat: „Şi a făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, să locu-

© BCU CLUJ

iască *peste toată fața pământului*, așezând vremile cele mai înainte rânduite, și *hotar lăcuinței lor*". (Fapt. XVII. 26).

Ce înțeles are citatul acesta, decât că Dumnezeu a făcut toate națiunile ce locuesc pe fața pământului, așezându-le între *hotarele țării lor*. Deci e îndreptățită naționalitatea și prin ea principiul național.

Alt citat: „Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și au început a vorbi într'alte limbi, *precum le da lor* Duhul a grăi. Și erau în Ierusalim lăcuitori Jidovi; și bărbați vrednici din tot neamul, ce este subt ceriu. Iară dacă s'au făcut glasul acesta, s'a adunat mulțimea și s'au turburat, căci auzea fiecare pe ei grăind în limba sa. Și iară se spăimântau toți, și se mirau, zicând unul către altul: au nu iată toți aceștia, cari grăesc Galelieni sunt, și cum fiecare auzim limba noastră, în care ne-am născut. Partenii și Midienii și Elimitenii și cei ce trăesc în Mesopotamia, în Iudea și în Capadochia, în Pont și în Asia, In Frighia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libei cele de lângă Chirimia, și nemernicii Romani și Jidovii și veneticii, Critenii și Avaritenii, auzim pe ei în limbile noastre grăind măririle lui Dumnezeu" (Fapt. II. 4—11).

Acest citat ne arată minunea înzestrării apostolilor — ca oameni simpli — cu cunoștințele mai multor limbi. Acest lucru nu s'a produs numai de dragul apostolilor, nici chiar numai pentru a-și arăta Dumnezeu puterea de a face minuni, căci aceea era îndeajuns dovedită de către Domnul Christos, — ci mai mult de dragul „limbilor", adecă a neamurilor sau naționalităților, pe a căror îndreptățire la viață, nu numai că a recunoscut-o Dumnezeu, dară își arată și nemărginita Sa dragoste față de ele, făcând de dragul lor, ca să poată fi și ele părtașe harului dumnezeesc, prin primirea direct în *limbile lor*, a învățăturilor dumnezeiești.

Alt citat: „Au doară Dumnezeu este al Jidovilor numai, iară nu și al limbilor, *adevărat și al păgânilor (limbilor)*". (Rom. III. 29).

Cred că acestea citate sunt deajuns dintre acelea prin cari se dovedește direct îndreptățirea existenței limbilor sau neamurilor.

Acum să vedem vre-o câteva citate de acelea prin cari indirect se recunosc limbile, făcându-se într'un sens sau altul amintire de ele.

Așa la I Corint. XIV. 19 se zice:

„In biserică voesc cinci cuvinte a grăi cu înțeles (adecă în limba ascultătorilor), ca și pe alții să-i învăț, decât zecemii de cuvinte în limbă străină".

La Galateni, VI. 9, 10 se zice: „Iară a face bine să nu ne lenevim, că la vremea sa vom secera neostenind. Deci dară până avem vreme să facem lucru bun către toți, *dar mai vârtos către cei de o credință*". (Natural, fără a degenera în egoism).

Iară la Fapt. XII. 22 se zice:

„Și a zis către mine: mergi că eu la *neamuri* departe te voiu trimite pe tine".

La Rom. I. 5 se scrie:

„Prin carele am luat darul și apostolia spre ascultarea credinței *întru toate neamurile* pentru numele lui".

Tot acolo la XV. 9—12 se scrie:

„Iară neamurile după milă să mărească pe Dumnezeu, precum este scris: pentru aceasta mă voiu mărturisi Ție întru neamuri Doamne, și numele Tău voiu cânta". Și iară zice: „veseliți-vă neamuri cu poporul lui. Și iară lăudați pe Domnul toate neamurile și-L înălțați pe Dânsul toate popoarele". Și Isaia încă zice „fi-va rădăcina lui Iessei și cel ce se va scula să stăpânească pe neamuri ,întru acela neamurile vor nădăjdui".

Tot acolo, la XV. 18 se zice:

„Că nu cutez a zice ceva din cele ce nu a lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor".

Tot acolo, la XV. 16 se scrie:

„Ca să fiu eu slujitor lui Isus Christos întru neamuri, slujind cu sfințenie evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jertfa cea din neamuri bine primită și sfințită întru Duhul Sfânt".

Tot la Rom. XV. 27 se zice:

„Că bine au voit și dator le sunt lor, că de vremece întru cele duhovnicești ale lor s'au împărtășit neamurile, dator sunt și întru cele trupești a le sluji lor".

La Mat. VIII. 11, 12 se zice:

„Insă zic vouă că mulți dela răsărituri și dela apusuri vor veni și se vor odihni cu Avram cu Isac și cu Iacob întru împărăția cerurilor, iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerecul cel mai dinafară, acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților". — Va să zică „mulți", adecă mulțime de indivizi din popoarele de alt neam dela apus și răsărit. — Iarăși evident că Dumnezeu n'a nesocotit zidirea mânilor Sale, când a spus prin cuvintele Fiului Său vorbele citate aici, prin cari deadreptul pune în avantagiu neamurile, față de poporul ales, pe a cărui fii, îi destină întunerecului celui mai dinafară.

Abstând dela învățătura și mărturisirea teologilor, că toate sunt create de Dumnezeu, aceste citate culese din Sfânta Scriptură, încă dovedesc existența cu drept dumnezeesc a neamurilor; și sunt sigilate prin cuvintele sfântului evanghelist Ioan: „...și fără de Dânsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut" (I.—3), va să zică nici neamurile, cari fiind creatura lui Dumnezeu, cu începutul distinctiv dela turnul Babel și a desvoltării și înmulțirii posterioare sub influința deosebitelor clime depe globul pământesc, *au dreptul la viața lor națională*.

Prin aceste citate cu înțeles atât de clar, se justifică îndeajuns principiul național în biserică.

Și acum să-mi fie permis a merge cu un pas mai departe.

Biserica noastră națională, cred că e în puțină rătăcire, când pe baza poruncei: „*Să iubești și pe dușmanul tău*", merge cu indulgența față de dușmanii neamului până la infinit; din care pricină sufere atât Neamul, cât și Biserica. Să facem o paralelă între viața socială a individului și între viața socială a unui neam — deși ne depărtăm puțin de subiect — în ceeace privește conduita ce are de observat o parte față de cealaltă și să vedem la ce concluziuni vom ajunge.

Precum un individ — zicem creștin — e dator a se îngriji de integritatea sa fizică și morală în interesul fericirii sale, aceleași îndatoriri le are și un neam, în interesul conservării și fericirii sale. Precum un individ trebue să se ferească de dușmani, câștigându-i prin mijloace creștinești, de prietini — dacă se poate — tot așa are să purceadă și un neam, față de dușmanii săi de alte neamuri.

Iar când pe fratele tău nu-l poți îndrepta, nici mustrându-l între tine și între el, nici înaintea a două sau trei mărturii, și nici înaintea soborului, *să-ti fie ție ca un păgân și ca un vameș*, — zice scriptura. Tot asemenea pe dușmanii neamului, dacă nu-i putem întoarce și câștiga de prieteni, atunci și aceia trebuesc socotiți ca niște păgâni și vameși... *și trebuesc tratați în consecință*.

Biserica noastră aduce servicii rele Neamului prin indulgența, sau nepăsarea ei prea mare față cu atâți dușmani, mai cu seamă interni, pe cari nu-i putem câștiga prin nici un mijloc creștinesc, pen-

© BCU CLUJ

tru pace şi dragoste faţă de Patria ocrotitoare. Căci pe când duşmanii noştri luptă cu toate armele pentru a submina şi slăbi statul, — Biserica aplică faţă de ei dragostea evanghelică şi principiul capului plecat, zicând fiilor săi să-şi bage sabia în teacă; tocmai ca sectarii, cari în faţa duşmanului, ne îndeamnă ostaşii la depunerea armelor *).

Aceasta ţinută a bisericii noastre trebue neapărat schimbată, nu numai faţă de străini, ci şi faţă de fiii săi rătăciţi, şi păşit mai energic, în faţă cu orice duşman al Neamului şi al Bisericii. Căci pe baza principiului naţional, Biserica noastră care mai poartă şi titlul de „naţională", este cu atât mai îndreptăţită a se conduce de principiul acesta, natural, în sens evanghelic. Cu toate acestea în cazuri grave, sunt admise chiar şi de evanghelie, mijloacele excepţionale.

Deci, precum Mântuitorul a curăţit biserica, lăcaşul Tatălui Său, de samsari, şi noi cu biciu de foc să curăţim Ţara aceasta, lăcaşul Neamului nostru — acest templu sfinţit în cursul veacurilor cu sângele strămoşilor şi mai în urmă a celor 800.000 — de toţi aceia, cari îl vând, îl jefuesc şi îl spurcă!

„Preoţi, cu crucea'n frunte!"

Preot P. MATEI
— Mureş. —

*) Mi-ar plăcea, dacă cei doi preacuvioşi arhimandriţi — de Bucureşti şi Someş — cari aducând osanale Dlui Socor în coloanele ziarului „Dimineaţa" pentru norocul de a fi scăpat teafăr spre marele bine al umanităţii, de arma elevului Dumitrescu, şi au proscat în preoţii antisemiţi, — ar lua act de asemânarea de mai sus şi de întreg articolul acesta, aducându-mă la adevăr, dacă sunt în rătăcire.

Un crucificat al Islamului

Nu e de mirare că în biblie, se vorbeşte de *Estera*, cum a devenit Regină la curte, prin un conaţional Iudeu politician şi cu nume de persan, care trădător pentru ţara Perşilor, a indus în eroare pe Rege, făcând să-şi gonească soţia legitimă şi să omoare pe primul ministru şi antisemiţi din vremea aceea.

Ori şi pe ce meleaguri ar pătrunde omida judaică, e în sângele lor, că să producă nelegiuiri, jafuri şi omoruri.

Biblia ne stă mărturie veşnică.

Şi lucru ciudat, iată cum, tot un fiu al lui Izrael, deci tot un Iuda vânzător şi deci omorîtor de profeţi, se găseşte a omorî şi pe un fiu, nepot al profetului Mahomed..

Întâmplarea a făcut să citesc o carte franceză, despre colomiile mediteranee şi să găsesc acolo pasagiile ce le expun aci în traducere:

„Spre anul 720 al erei creştine, fugind de persecuţia fraţilor săi musulmani Maulay Idriss, scoborâtor direct din profet, s'a oprit la Volubilies, devenit Oulili dela plecarea Romanilor. In cetatea încă înfloritoare, el propagă Pëienilor creştini şi Iudeilor, pura doctrină alui Mahomed.

Această dată marchează naşterea Islamului în Maroc şi în locurile alese de împăraţii romani, pentru a fi o capitală, o citadelă, unde în mod normal, creştinismul ar fi trebuit să se implânteze ca în restul lumei romane.

***Fez şi Quezzan, oraşe sfinte, nu** apropie ca reputaţie, nici ca antichitate, oraşul lui Moulay Idriss, unde repauzează nepotul profetului, acela care aduse din îndepărtatele locuri ale Mecăi, lumina Islamului. Când se ştie origina oraşului Moulay Idriss, se înţelege veneraţia de care Arabii şi Berberii îl înconjoară.*

Ura vrăşmaşilor, marelui sfânt, *îl urmări până în această retragere glorioasă, şi în Orient fu hotărîtă moartea sa. Inamicii, aleseră pentru a îndeplini opera lor, un* Jidan *(JUIF). Acesta jurând, de* a se converti *la Islamism, devine intimul lui Moulay Idriss, îl otrăvi şi apoi fugi. Acest act de barbarie aruncă ţara în consternare. Primul apostol al coranului, sfântul fu inhumat în oraş, care poartă numele său şi unde el avea obiceiul de a veni adesea a se ruga în singurătate.*

Otrăvirea apostolului Moulay Idriss, e în mod cert, origina urei pe care o profesează de atunci Marocanii asupra Izraeliţilor, instrumentele acestei crime, şi pentru coreligionarii lor Algerieni, cari au fost instigatori. Scoborîtor al lui Moulay Idriss I, fu Moulay Idriss fiul, fondatorul oraşului Fez şi patronul incontestabil al acestui oraş, care adăposteşte mormântul său, sub o măreaţă şi impozantă mosche".

Islamul, ca şi creştinismul, dela care s'a inspirat, a pecetluit deci cu sânge credinţa, şi tot prin o trădare a celui mai nemernic şi fără caracter neam.

Ortodoxismul din orient, ca şi Catolicismul occidental, trebue să se opună cu înverşunare curentului de desbinare, acestei lovituri, ce le vine din partea Iudaismului întronat în secte, şi mai ales suprapus în oculta societate Francmasonică.

Organizaţiei atât de înverşunate a Jidanilor, trebuie să i se opue, tot aşa la egal o organizare creştină, altfel cu greu se va putea birui în luptă.

T. IONESCU
— Bucureşti. —

L. A. N. C. şi alegerile de mâine

Incontestabil că congresele impozante, pe care L. A. N. C. le-a ţinut în diverse părţi ale ţării, şi cari congrese au culminat printr'o adevărată sărbătoare a reînvierii noastre naţionale, marchează pentru puternica organizaţie a L. A. N. C. o evoluţie crescândă cu adânci repercusiuni asupra viitorului naţiei româneşti. Era firesc şi natural, ca după doi ani şi jumătate de guvernare naţional-ţărănistă, regimul cel mai odios, regimul de ocupaţie, ce a prezidat la opera de desmembrare a unităţii noastre naţionale, şi care regim s'a prăbuşit în clamoarea şi disprețul întregei opinii publice, să accelereze procesul ce fatal a adus la cimentarea curentului naţionalist creştin.

Dela Hotin la Timişoara, şi dela Satu-Mare la Cetatea Albă, pretutindeni doctrina cuzistă înregistrează noi etape constructive în mersul ei. Numele lui A. C. Cuza pomenit cu o notă de candidă evanghelie, constituie supremul argument al victoriei finale, în ziua atacului decisiv. Comandamentul L. A. N. C. a fost, este şi va fi fluidul imperativ, ce va infuza tuturor luptătorilor cuzişti energia, puterea de rezistenţă şi voinţa de a învinge cu orice preţ.

Roadele muncii fără preget ale luptătorilor entuziaşti ai L. A. N. C. se văd astăzi, în pofida tuturor răutăcioşilor, neputincioşilor şi nemernicilor fără simţ şi scrupule, din aşa zisele partide politice, ce-au dat un fiasco complect, prin lipsa lor de pregătire în treburile publice. Alegerile de mâine vor aduce afirmarea curentului naţionalist creştin, prin intrarea în parlament, a circa 50 deputaţi şi senatori cuzişti care îşi vor face conştiincios datoria.

Trăiască L. A. N. C.!
Trăiască A. C. Cuza!

MIHAIL DELA SEVERIN.

© BCU CLUJ

Situaţia politică

Prăbuşindu-se regimul Maniu — Mironescu de la putere **nu** din conflict cu Coroana, **nici** cu Parlamentul, ci din propria lui incapacitate, necinste şi risipă a banului public, lumea românească a avut timp de două săptămâni prilejul să mai constate încă odată cine sunt partidele politice.

După târgueli, adânc desgustătoare, în care nu s'a discutat un program, ci numai pretenţii deşarte la locuri de miniştri şi parlamentari, Guvernul, cerut stăruitor de M. S. Regele, guvernul „Uniunei naţionale" nu a putut lua naştere, din cauza lipsei de patriotism a politicianicor, cari în sufletul lor uscat şi strâmt, intrigant şi lacom au văzut şi de asta dată numai interesele de partid, rămânând orbi la nevoile ţării şi surzi la cuvântul regal,

S'a făcut din nou dovadă că dela partide nu este nimic bun de aşteptat.

După ultimul examen politic, în care partidele au decăzut de la pretenţia de a mai guverna ţara, M. S. Regele a chemat la cârmă pe Dl. Nicolae Iorga, formând un guvern care nefiind de partid, sperăm că nu se va împărtăşi din păcatele cari au compromis partidele.

Vom avea Alegeri generale în cursul lunei lunie; pentru-că nu se poate porni la o guvernare de îndreptare în tovărăşie cu aceia, cari au încurcat toate rosturile şi au sărăcit întreaga populaţie a ţării. Nu se poate guverna cu parlamentul naţional-ţărănist, care în afară de slugărnicie faţă de banca ministerială, nu a mai dovedit de cât pornirea, fără frâu şi fără ruşine, de a-şi sătura foamea milenară. Din cauza regimului Maniu — Mironescu ţara e pe marginea prăpastiei; cu autorii dezastrului economic şi al risipei financiare ori-ce încercare de colaborare este o zadarnică iluzie.

Vor veni alegeri. S'a făcut destulă experienţă cu guvernarea partidelor. Fiecare din ele ne-a guvernat de două ori, timp de 12 ani: şi liberali şi averescani şi naţional-ţărănişti. Nu mai merită nici un crezământ.

Acum înţelege, sinte ori-şi cine unde am ajuns.

Fiecare Român, păţit prin guvernarea partidelor şi deci cuminţit, îşi face o datorie către această ţară, nenorocită de politicieni, să-le respingă propaganda mieroasă şi mincinoasă şi să-şi pună toată încrederea în organizaţia L. A. N. C. care păşeşte în alegeri cu fruntea sus şi conştiinţa curată.

Noi suntem astă-zi singura reservă morală a ţării; iar mâine, cu ajutorul naţie, pe care voim să o desrobim de Jidani şi politicieni jidoviţi, vom fi o forţă politică peste care nu se va putea trece. La luptă, fraţi Români!

Trăiască conducătorul nostru luminat şi neînfricat A. C. Cuza.

I. C. Cătuneanu.

Din conferinţele Astrei în Maramureş

In ziua de 23 Aprilie a avut loc la Sighet în palatul cultural, conferinţa D-lui Profesor *I. C. Cătuneanu*, invitat fiind de Preşedintele *Astrei* în Maramureş, *Dr. Ilea*.

A asistat tot ce Sighetul înnumără ca Români, dornici de a auzi glasul adevărului în legătură cu chestiunea Jidovească, precum şi mulţi fruntaşi ai satelor din împrejurime. Conferenţiarul ocupându-se în special de atitudinea lui Mihail Kogălniceanu, faţă de primejdia jidovească, a amintit cum întreaga generaţie dela 1848, care ne-a făurit România mică şi independentă, a trebuit să fie antisemită spre a ne apăra naţia de invazia jidovească cu firestile ei consecinţe: subjugarea economică şi acapararea conducerii politice.

Spre deosebire de toţi biografii marelui om de stat, Dl. I. C. Cătuneanu a adus înaintea publicului documente din activitatea lui Kogălniceanu ca deputat în Divanul ad-hoc al Moldovei la 1857 şi ca Ministru la 1869 spre a scoate în evidenţă prevederea şi curajul neînfrânt al nemuritorului bărbat politic, care ne-a dat împroprietărirea ţăranilor şi secularizarea averilor mănăstireşti.

Din luminoasa conferinţă, solid documentată, publicul dobândind convingerea că este dreaptă cauza L. A. N. C., desvoltată pe aceiaşi linie de gândire şi simţire care a călăuzit şi pe M. Kogălniceanu, şi-a manifestat mulţumirea aplaudând călduros pe conferenţiarul dela Cluj.

MARTOR OCULAR.

Republica în Spania

Evenimentele petrecute în Spania sunt consecinţele machinaţiunilor francmasonice, adică *a forţei oculte Jidoveşti*. Aceste forţe, conform programului masonic, a isbutit şi de asta dată să răstoarne cele două puteri, cari asigură menţinerea ordinei: *Monarhia* şi *Biserica*. Aşa trebuesc văzute perturbaţiunile deslănţuite peste Pirenei. Toate celelalte explicaţii sunt luate dela suprafaţă, nu din adâncul adevăratelor cauze.

© BCU CLUJ

Români,
Liga Apărării Naţionale Creştine,
în frunte cu Preşedintele ei Suprem A. C. Cuza
Vă salută cu cuvintele sale de ordine:

Hristos, Regele, Naţiunea
România a Românilor.

Semnul nostru în alegeri este linia culcată.

Ne închinăm învăţăturii lui Hristos, care zice: „Iubeşte pe deaproapele tău ca pe tine însuţi". Şi cu cât ne vom putea apropia mai mult de ţinta ce ne-o arată Fiul lui Dumnezeu, cu atât vom reuşi să înfăptuim Impărăţia Lui pe acest pământ românesc, *înstăpânit azi de spirit rău, de spirit duşman, de vrajba celui ce-a vândut odinioară pe Hristos*, de Iuda.

Români, Voi încă sunteţi de vină, că ţara noastră românească a ajuns aici! Nu sunteţi mai buni, decât toţi acei domni şi conducători ai voştri, cari v'au vândut interesele voastre străinilor de neam şi în deosebi străinilor de lege.

Oare, nu v'aţi vândut votul vostru acelora, cari v'au făgăduit marea cu sarea, scutire întreagă de dări şi alte lucruri, ce nu se pot da în nici o ţară depe faţa pământului? Nu v'aţi îngrămădit cu steaguri şi table, pe autobusele gratuite, spre Cluj, gratuite înapoi, primind tocane, şi bucurându-vă de beutura primită? Nu v'aţi dat seama de cheltuelile făcute cu adunările mari ale partidelor politice, că aceste cheltueli, tot voi, ţara are să le plătească — *înzecit*? Căci nu credeţi că dă cineva din buzunarul său milioane, *fără să profite*.

Şi s'au împărţit Românii în partide, şi se vrăşmăşesc de moarte. Şi cum se bucură duşmanii! Jidanii, corbii naţiunilor, se 'nfruptă azi, adăpostindu-se în toate partidele, spre a fi prezenţi la desfătarea celor tari şi la jupuirea voastră, a mulţimii celor slabi.

Sunteţi răi şi lacomi, şi răsbunarea e dreaptă.

Deschideţi ochii sufletului şi a inimii voastre, să vadă, că împărţirea şi cearta Românilor pe partide nu-i bună.

Nu există partid bun azi, în ţara noastră.

Partidele cari ne-au guvernat sunt alcătuite din oameni răi, lacomi, cu greşeli, şi cu păcate multe. Oameni buni, oameni cari să se apropie de adevăr şi de dreptate, sunt puţini, puţini de tot. Dar sunt şi la noi. Un astfel de om trebue ales, liber şi neîncătuşat de partizani, care să-şi ducă la îndeplinire planul sufletului său drept şi mare.

Cuza, Preşedintele Suprem al Ligii Apărării Naţionale Creştine, este un astfel de om, care din tinereţe, până la vârsta lui înaintată, necontenit a luptat pentru adevăr, scoţând la lumină şi dovedind, din toate punctele de vedere, pericolul jidovesc, ce ameninţă naţiunile şi creştinismul.

Nepot de-al lui Cuza-Vodă, cu mintea lui ageră şi luminată, putea câştiga orice mărire; dar nu i-a trebuit: el e propovăduitorul adevărului, ce nu se va clătina. El este o chezăşie. El e apostolul acestor credinţe: „Partidele prin firea şi lăcomia partizanilor lor, prin aşa zisa democraţie, ne-au cufundat în ticăloşia în care ne găsim".

Liga Apărării Naţionale Creştine, e un mănunchiu de oameni, legaţi cu jurământ să susţină acest adevăr în interesul sfânt al cauzei.

Români! Adevărul, ca şi aurul, numai o fărâmă să fie desvălit, ajunge.

Partidele politice cu armatele lor de propovăduitori de vrajbă, le-aţi văzut. In slujba lor stau Jidanii, cu gazetele, cu băncile şi avuţiile lor imense, toate rezultate ale necinstei şi speculaţiei muncii voastre productive. Partidele politice azi le cunoaşteţi din fapte. Le-aţi fi putut cunoaşte, după tovarăşi.

L. A. N. C. n'are Jidani. Ea este contra lor şi contra jafului de tot soiul. Faţă de numărul cel mare al celor răi, e natural că adevărul Ligii, în clasa celor învăţaţi, să găsească prea puţini propovăduitori. *Propovăduirea adevărului creştin trebue să o faceţi voi, Românii cei mulţi, cei oropsiţi şi nedreptăţiţi, ca să vă apăraţi de jaful şi nedreptatea acelora, mai tari, cari au interesul de-a vă nedreptăţi şi jefui, mai departe.*

Ca D-nii *CUZA* dela Iaşi, *CĂTUNEANU* dela Cluj, nu-s mulţi, nici la noi, nici aiurea. Munca lor în besna ticăloşiei, e munca mântuirii naţionale. Puneţi-vă în slujba acestei mântuiri propovăduind adevărul, în interesul vostru comun, acei mulţi şi nedreptăţiţi.

Ce puteţi aştepta dela isbânda „cuzismului?"

Iată, ce:

Apărarea muncii şi a produsului ei de cei ce o speculează şi înstrăinează.

Mântuirea ţării, de paraziţi. Cine sunt paraziţii? Aceia, cari nu trăiesc din munca lor proprie, ci din munca şi truda altora. Păduchele şi căpuşa depe oi sunt fiinţe parazitare, pentrucă trăiesc sugând sângele altor fiinţe, animale caşi ele, şi cari paraziţi, spre a nu fi văzuţi, împrumută culoarea pielii în care *s'au înfipt*. Paraziţi sunt buretele depe salcie şi vâscul, cari deasemenea împrumută culoarea plantelor pe care cresc. Paraziţi sunt *Jidanii*, cari între Unguri zic că-s Unguri, între Români se dau Români şi trăiesc aşa de

© BCU CLUJ

sute şi mii de ani între neamuri, speculându-le avutul şi aducându-le la sapă de lemn, situaţie, ce azi nu se mai poate tăgădui, şi nici nu se mai poate *suferi*. Dar paraziţi sunt şi Românii, cari nu se deosebesc decât cu numele de Jidanii, cu cari se întovărăşesc. Vidrighinii şi Boilii şi Dobreştii, în general Constantinescu-Porcii, trebue să dispară din viaţa noastră politică, averile lor trebuesc confiscate, şi furii şi răufăcătorii, şi cei mari, ca şi cei mici, să-şi ia pedeapsa.

Toate funcţiile, cu rost, sunt folositoare. Toate funcţiile, fără rost, înfiinţate să înbuibeze persoana, fără-a fi trebuinţă de ele, sunt cuiburi de trântori. Ori Statul e dator să uşureze traiul locuitorilor. Locuitorii sunt datori, în schimb, să muncească cinstit, şi pentru aceasta e nevoie ca şi răsplata să se împartă creştineşte.

Pământurile, pădurile, fabricele, exploatările, furniturile, L. A. N. C. le va readuce, în stăpânirea Românilor.

Revizuirea averilor, nu cei mânjiţi sunt în stare a o face. Numai Liga Apărării Naţionale Creştine o va putea îndeplini, pentrucă nu are în sânul ei nici Jidani şi nici oameni întovărăşiţi cu Jidanii.

Numai L. A. N. C. va putea pedepsi ticăloşiile funcţionarilor necorecţi, oploşiţi astăzi de partidele politice.

Regele este piatra fixă şi simbolul de statornicire şi tărie a vieţii noastre de stat.

Urmând înţelepciunea şi nizuindu-ne a ne apropia de cerinţele învăţăturilor lui *Hristos*, prin întronarea dreptăţii, *Naţiunea* se va reface, recâştigând nădejdi noi şi condiţiuni reale la o viaţă bună şi sănătoasă.

Spre a feri atât pe producător, cât şi pe consumator, de specula, schimbul de producte va fi organizat şi satisfăcut în întregime, de cooperative.

Înşelăciunea şi frauda se va pedepsi aspru.

Speculatorii de rassă, Jidanii, ne mai găsându-şi în organismul ţării noastre rostul, ne vor părăsi.

In tot cazul, elementul românesc scăpat fiind de paraziţi şi înşelători, se va însănătoşa şi întări, redobândind poziţiile astăzi pierdute.

Românizarea oraşelor şi a instituţiilor înstrăinate, se va face astfel dela sine.

Dreptatea devenind baza reală a întregei aşezări sociale, produsele economului de pământ îşi vor recăpăta preţul ce li se cuvine. Cooperativele îşi vor extinde binefacerile, şi asupra agriculturii, care va răsplăti munca şi va înviora viaţa dela sate.

Bunăstarea satelor va influenţa în bine şi aceea a oraşelor.

Se va înfrâna cămătăria, prin pedepse aspre.

Se vor examina contractele de înstrăinare a bunurilor Statului şi se va căuta soluţionarea corăspunzătoare.

Se vor desfiinţa directoratele regionale cu întreaga lege administrativă, căutând micşorarea cheltuelilor ce-au dus ţara la disperare.

Vom curăţi armata de Jidani.

Se vor reduce taxele şcolare.

In licee şi universităţi, se va stabili numărul ce va putea fi primit.

Se vor revizui încetăţănirile, trimiţând străinii invadaţi, peste graniţă.

Se va scădea numărul deputaţilor şi senatorilor.

Români! Partidele politice aţi văzut ce bine vă pot aduce. Spre a scăpa ţara de nevoi, trebue să luptaţi cu toţii, la loc bun. Judecaţi românește. Cine se întovărăşeşte cu hoţii nu poate fi om de omenie. Cine se întovărăşeşte cu Jidanii poate el avea suflet creştin?

Noi vrem unirea tuturor bunilor Români, într'un mănunchiu, contra puhoiului jidovesc.

Organizaţi-vă peste tot şi la sate şi la oraşe în *L. A. N. C.*

In alegeri votaţi linia culcată : [redacted]

Cu D-zeu înainte.

LIGA APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE
Cluj, Str. Bob No. 7.

Români luaţi aminte că:

Suedia şi Norvegia are un jidan la 7500 locuitori; Spania 1 jidan la 6200; Anglia 1 jidan la 800; Franţa 1 jidan la 450; Belgia 1 jidan la 420; Serbia 1 jidan la 120: Italia 1 jidan la 80; Bulgaria 1 jidan la 78; Rusia 1 jidan la 76; Germania 1 jidan la 63: Austria 1 jidan la 23; Turcia 1 jidan la 21; Ungaria 1 jidan la 16; Polonia 1 jidan la 13; *iar România are 1 jidan la 7 locuitori.*

Români întrebaţi-vă:

Câte firme adevărat româneşti vedeţi la prăvăliile şi atelierele din oraşele Ardealului, Bucovinei, Basarabiei şi Moldovei?

Câţi avocaţi adevărat Români întâlniţi în barourile din Bucureşti, Iaşi, Cernăuţi Cluj, Chişinău, Oradea, Timişoara, Arad şi Galaţi?

Câţi medici şi câte farmacii, aparţinând adevăraţilor Români, îngrijesc de sănătatea noastră şi vând medicamente pe tot coprinsul României Mari?

Câţi cârciumari vă otrăvesc sănătatea cu alcool; şi câţi din ei sunt Jidani?

Câte fabrici de spirt sunt în România Mare şi cine le stăpâneşte?

Creştini!

Câţi jidani sunt slugi la creştini? Câţi jidani sunt tăetori de lemne în păduri, sau lucrători în băi (mine)? Câţi jidani sunt măturători de străzi şi altele?

Frate Române, răspândeşte mai departe adevărul ca şi noi! cei din Liga Apărării Naţionale Creştine 卐

Cumpăraţi dela creştini; nici un ac dela Jidan!

© BCU CLUJ

Inlăturarea vampirilor jidani din comerţul românesc şi înlocuirea lor prin cooperative: de credit, de desfacere şi de consum

(Studenţii preoţii şi dascălii trebue să fie apostolii cooperaţiei)

Un lucru indiscutabil: Comerţ, industrie şi finanţă, toate aceste activităţi economice producătoare de câştig aparţin Jidanilor. Ori, cine stăpâneşte viaţa economică a unui stat, în mod indirect dictează şi influenţează politica statului respectiv.

Acest fapt pentru ţara noastră şi pentru neamul românesc constitue un mare pericol, pentrucă jidovimea, stăpâna zilei, nutreşte sentimente vitrege neamului Românesc, pândind momentul prielnic pentru a-l târâ pe drumul pe care a fost târâtă, şi nenorocita Rusie.

Neamul jidovesc este acel factor blestemat, ce luptă contra societăţii, a familiei şi a bisericii, adică contra a tot ce este sfânt, bun şi frumos, pentru a-şi ajunge scopul de a subjuga popoarele şi astfel a deveni stăpânul lumii.

Pentru înfăptuirea scopului lor Jidanii întrebuinţează toate mijloacele şi vicleniile posibile, ducând în eroare popoarele. Ca exemplu putem să luăm *comunismul*, care nu este altceva decât masca sub care Jidanii îşi desfăşoară opera lor de subjugare a popoarelor. Sub această mască, ei reuşesc să-şi atragă de partea lor poporul de jos, poporul sărac, care se lasă sedus de amăgirile lor. Şi-asa Jidanii caută să sărăcească poporul şi pe urmă reuşita scopului lor este asigurată. Prin comunism au dus Jidanii Rusia la dezastru. Iar dumpingul rusesc n'a fost altceva decât un mijloc de sărăcire a ţărilor agricole preparând şi pe această cale, terenul pentru înfăptuirea comunismului-internaţional.

O altă mască sub care lucrează Jidanii, este *adventismul*. In cazul de faţă preoţimea are în primul rând datoria de-a lupta contra acestei secte, care caută nimicirea bisericii creştine.

La noi în ţară comercianţii Jidani prin vicleşug au sărăcit ţărănimea noastră, despoind-o de averea sa în aşa fel încât ea azi este în pragul falimentului.

Tot băncile jidoveşti sunt acelea cari au dus ţărănimea noastră la starea mizerabilă de azi prin camăta mare ce-o percepeau după împrumuturile hipotecare ţărăneşti. Deci întreg dezastrul economic al ţărănimii este opera neamului jidovesc, care s'a înstărit în aşa fel încât prin banul lor influenţează politica ţării, având la dispoziţia lor *oamenii noştri politici*, lacomi de bani, lacomii aurului jidovesc. Iată deci că ei au preparat şi prepară dezastrul României.

O îmbunătăţire grabnică se cere. Ţăranul trebue înstărit pentru a înlătura dezastrul ce ne ameninţă. Ţărănimea noastră trebue scăpată din ghiarele cămătarilor şi speculanţilor Jidani. Aceasta n'o putem face decât prin înlăturarea acestor paraziţi din comerţ şi înlocuirea lor cu *COOPERATIVE* săteşti. Cooperativele săteşti sunt mijloacele prin cari putem să scăpăm ţărănimea noastră dela faliment.

Aceasta este singura soluţiune care poate duce scopul la îndeplinire. Dacă noi am putea înfiinţa în fiecare comună, cooperativă de credit, de desfacere şi de consumaţie, atunci starea ţărănimii s'ar îmbunătăţi simţitor.

Ţăranul ar avea credit deschis la cooperativa de credit, de unde-s'ar împrumuta atunci când ar avea nevoe, iar acest împrumut n'ar fi atât de greu pentru el, căci băncile populare percep o dobândă foarte mică, după împrumuturile ce le acordă. Iar cooperativele de credit pot procura ţărănimii împrumuturi ieftine, prin împrumuturi foarte ieftine ce-le obţin la rândul lor, şi ele, dela „Centrala Băncilor Populare".

Ţăranul nostru odată având credit ieftin, el n'ar fi silit să-şi vândă produsele imediat la recoltare, ci le-ar da spre păstrare cooperativei de desfacere. Această cooperativă înmagazinând produsele ţăranilor din comună, ar aştepta momentul când s'ar putea plasa mai avantagios. Ea ar vinde aceste produse cu preţuri bune, fiindcă vânzările le-ar contracta direct cu cerealiştii-angrosişti, înlăturând astfel 2 sau 3 intermediari, comisionari jidani, iar câştigul ce-l realizau aceştia, ar reveni ţăranilor producători.

In felul acesta ţăranul nostru ar obţine preţuri acceptabile pe produsele sale, cu cari bani, ar putea să-şi plătească datoriile sale către banca-populară, iar cu restul de bani să-şi acopere lipsurile până la noua recoltă. In felul acesta atât băncile cămătăreşti jidoveşti, cât şi cerealiştii jidani, vampirii ţărănimii, vor dispare, iar cu câştigurile ce le realizau aceştia se vor restabili şi întări gospodăriile ţărănimii, şi instituţiunile economice româneşti.

Cooperativele de consum joacă şi ele un rol destul de important în viaţa economică a satelor. Ele au ca scop aprovizionarea ţărănimii cu produse de consumaţie, cât se poate de ieftin, neurmărind câştiguri. Aceste cooperative se aprovizionează direct dela fabricanţi sau engrosişti, înlăturându-şi ele orice câştig intermediar. In felul acesta ea poate procura ţărănimii articolele necesare consumaţiei, cât se poate de ieftin, uşurând astfel traiul ei.

Starea bună a ţărănimii din Olanda, din Belgia şi din alte state cu stare bună economică, se datoreşte numai şi numai numeroaselor sale cooperative.

In istoria Economiei-Politice vedem între alte şcoli economice apărând şi şcoala-cooperatistă al cărei fondator a fost marele economist francez Charle Gide. Această şcoală se baza pe principii cooperatiste. Ea susţinea că singurul mijloc de înstărire a poporului este monopolizarea comerţului de către cooperative, înlăturându-se astfel numărul mare al speculanţilor paraziţi.

Deci după cum vedem, din viaţa economică a statelor, singurul mijloc de îmbunătăţire a gospodăriilor poporului este o cooperaţie desvoltată.

Acesta ar fi remediul de îmbunătăţire al soartei poporului nostru, care a fost şi este jefuit de paraziţii jidani.

Noi trebue să cântărim starea lucrurilor şi să căutăm s'o îndrumăm. Pentru realizarea acestui scop ţărănimea noastră are nevoe de sprijinul intelectualilor săi. *Preotul, dascălul* şi *notarul* comunei trebue să înţeleagă starea de azi a ţărănimii şi să-i vină în ajutor, luând iniţiativa înfiinţării acestor instituţiuni economice.

Preoţimea şi dăscălimea noastră este chemată din nou sub steagul de luptă pentru eliberarea vieţii noastre economice din mâinile Jidanilor nemiloşi, pentru a duce până la capăt lupta de desrobire a poporului său. Preoţimea, studenţimea şi dăscălimea au fost acei trei factori importanţi în istoria de deşteptare naţională şi de desrobire politică a neamului, ceeace s'a şi

© BCU CLUJ

înfăptuit. Ei trebue să fie şi acum soldaţii cari să lupte mai departe pentru desrobirea economică a neamului.

Şi mai cu seamă studenţii fiii acestui popor încătuşat, trebue să fie apostolii acestei idei şi s'o propage de câteori li se va da ocazie.

In vara trecută, un mic grup de studenţi ai Academiei Comerciale din Cluj, în frunte cu profesorii Dr. V. Jinga şi Gh. Dragoş, au făcut o vie propagandă cooperatistă în Ţara Bârsei. Iniţiativa acestor studenţi este laudabilă, iar profesorii conducători au fost la înălţimea chemării lor.

Acesta ar fi mijlocul de a scăpa ţărănimea dela dezastru şi totdeodată mijlocul de înlăturare a Jidanului parazitar din comerţul românesc.

Mijloacele sunt cinstite, studenţi, preoţi şi dascăli nu şovăiţi, porniţi lupta pe teren economic.

Scopul este sfânt, izbânda sigură.

Stud. Acad. Com. *Alex. Naghiu*
— *Cluj.* —

Partidele, ca să mai aibă crezare, se ascund sub diferite nume

S'a dovedit că partidele politice sunt rele, sunt păgubitoare pentru ţară, căci ele se formează spre a se ferici pe sine, iar nu ca să fericească ţara. Partid bun nu există, nici nu poate să existe, când partidul e compus din oameni, cu greşeli şi cu păcate: lacomi şi fără dragoste de ţară. Fiecare trage la sine, nu la ţară.

Ţara nu mai trebue lăsată, dar mai ales nu mai trebue dată, pe mâna partidelor. Cu cât partidul e mai mare şi are partizani mai mulţi, cu atât ţara iese mai jefuită, de partizanii partidului dela putere. Aceasta s'a dovedit, cu prisosinţă.

Ne trebue **un om,** să facă rânduială.

Cuza a arătat de mult acest lucru. Dar n'a fost înţeles, până ce poporul, ţara întreagă, nu s'a lovit de pragul de sus, ca să-l vadă şi pe acela de jos. Azi poporul a ajuns la răspântie; din situaţia sa grea, caută o eşire, un ajutor, o nădejde: **Cuza!** Cuza trece din gură în gură, şi lumea se deşteaptă. S'a pornit valul, din Maramureş, în Bucovina, Basarabia şi Moldova, adunările de *zeci de mii* de oameni se ţin lanţ. Peste tot Cuza şi Liga lui se cere: **Liga Apărării Naţionale Creştine,** care să mântuiască ţara, de tot felul de speculanţi, de Jidovi şi de jidoviţi.

Ce fac atunci partidele, ca să tulbure minţile şi să înşele lumea şi pe mai departe, cu făgăduelile lor eşarte? — Se travestesc în alte Ligi, ca: *Liga contra Cametei*, *Liga „Vlad Ţepeş"*, *Liga Apărării Naţionale* (nu şi *Creştine*), *Liga Agrară*, toate făgăduind că-l apăr pe Român, de tot felul de rele: de lăcomia politicianilor, de risipa banului public, de specula celor răi, de cămătari, de străini, şi altele, dar fără a-şi ţine făgăduelile; căci aceste Ligi, nu sunt creştine; toate sunt amestecate cu Jidani; *Iuda* peste tot e de faţă: deci totul este minciună.

Acum, după sfintele sărbători, pe Dumineca Tomii, *Liga contra Cametei*, a convocat mulţime mare de oameni, la *Cluj*, răspândind afişe prin judeţ, afişe pomenind nume, în majoritate sdrobitoare, de a membrilor **partidului ţărănesc,** adecă al *partidului dlui Dr. N. Lupu.* S'a anunţă sosirea, şi a dlui Dr. Lupu, preşedintele partidului ţărănesc, fost ministru de interne, al sănătăţii, al muncii şi al ocrotirii poporului, întovărăşit fiind de deputaţi şi foşti deputaţi ţărănişti.

Pe scurt: **Partidul Ţărănesc, spre a vâna după încrederea oamenilor, se îmbracă,** *„ca lupul"*, **în piele de oaie,** *zicându-şi* **Liga contra Cametei.**

Deci şi Partid Ţărănesc, şi Liga contra Cametei.

E totuşi prea mult, şi-ar fi de mirat dacă Românii s'ar lăsa ademeniţi, şi prin astfel de apucături.

*

Dacă dl Dr. Lupu, are dragoste pentru popor, de ce nu a făcut ceva, *când era la putere*, ca să fi simţit şi noi, poporul, acea dragoste, prin uşurarea cametelor, ce de loc nu erau mai mici nici atunci; şi Dsa, ca *şef de partid*, cum vine acum, travestit în Liga contra Cametei, luptând contra partidelor?!

„Pământurile noastre trec în mâinile străinilor"! „Plugarii din Maramureş şi Bucovina au arătat că-i sdrobesc cametele!"

Dar cine sunt străinii, în mâna cărora trec pământurile noastre? Maramureşul şi Bucovina, au spus-o din sute de mii de glasuri, că Jidanii sunt aceia cari acaparează pământul, şi tot Jidanii sunt aceia, cari ne licitează bunurile, zi de zi, ne omoară cu cametele lor tâlhăreşti şi ne duc ţara de râpă.

Recunoaşteţi aceasta, domnilor din Liga contra Cametei? Atunci dece n'o spuneţi? Căci oricum, e cam deochiat lucru, să lupţi şi contra cametei, şi să ocroteşti şi puii de jidov, sub aripele partidului.

*

Trăiască Liga Apărării Naţionale Creştine!

Trăiască Cuza!

Votaţi în alegeri
linia culcată

şi atunci luptaţi şi contra cametei.

IN INSTITUTUL DE SURDO-MUŢI al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muţi (băeţi şi fetiţe), apţi pentru instruire, dela vârsta de 7 până la 11 ani. Cererile timbrate, însoţite de actul de naştere al copilului, se vor înainta Direcţiunii Institutului, până la 1 Iunie a. c.

Cetiţi „Infrăţirea Românească"

© BCU CLUJ

Subsecretariatul minorităţilor.

Cu deosebită satisfacţie reproducem mai jos următorul articol, mulţumind distinsului autor şi director al ziarului, cel mai apropiat de gândirea şi simţirea românească, pentru atitudinea fermă, ce ia contra unei măsuri greşite a actualului guvern.

Ziarul „*Universul*“, prin pana D-lui *Stelian Popescu*, urmând linia sa tradiţională de apărare a intereselor autohtone contra ori-şicui le vatămă, face şi de astădată un serviciu nepreţuit cauzei noastre naţionale.

„*INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ*“.

»O greşală«[1])

„*Am luat act de articolul D-lui profesor Iorga, publicat de „Neamul Românesc“, zilele trecute, cu privire la subsecretariatul minorităţilor şi aşteptam nedumeriţi urmarea, spre a putea răspunde D-lui prim-ministru Iorga, pe care azi, când se află în fruntea trebilor statului nostru cu atâtea nevoi, trebue să-l preocupe chestiunile in concreto, iar nu in abstracto, SPRE A PUTEA DESĂVÂRŞI O PATRIE ROMÂNEASCĂ, aşa cum o cere sângele vărsat de atâtea generaţii pe acest colţ din globul pământesc.*

Urmarea am văzut-o prin decretul apărut ieri, şi nu ne putem stăpâni durerea, ce apasă tot sufletul românesc, decât spunându-i cinstit: AI GREŞIT, D-LE PRIM MINISTRU, în alegerea ce ai făcut pentru deslegarea unei probleme, la a cărei soluţie fericită, cel din urmă Român te-ar fi putut mai bine ajuta decât acela care este exponentul declarat al ideei pangermane.

Suntem de acord cu bunele intenţiuni, pe cari dela o vreme mulţi buni Români, ca şi d. prim-ministru Iorga, le manifestă faţă de minoritarii, pe cari vremurile vitrege i-au adus să trăiască printre noi, dar bunăvoinţa trebue să fie reciprocă.

D. Brandsch, nici personal, nici ca exponent al unei minorităţi, nu era omul ales să poată contribui la desăvârşirea unei patrii româneşti.

D. Brandsch n'a uitat nimic şi n'a învăţat nimic de când este printre noi; ba din contra, a acumulat mai mult venin ca nici un alt minoritar; iar ceeace au făcut conaţionalii săi zilele trecute la Sibiu faţă de presa românească, ar fi trebuit să deschidă ochii oricui, nu numai primului ministru al României Mari.

Clocotesc duşmanii în jurul nostru, ne frământă duhul răului, strecurat printre noi: pentruce s'a recurs şi la calul Troian, să fie băgat în cetatea noastră? Cum se vor mai putea discuta în Consiliul de Miniştri, chestiunile cari privesc existenţa noastră, când în mijlocul lui va fi prezent omul, ale cărui priviri sunt veşnic peste hotare?

Unde va mai găsi nădejde în mai bine, ROMÂNUL OROPSIT IN ŢARA LUI, dacă şi în Consiliul de Miniştri, s'a strecurat CUIUL STRĂIN, care nu îngădue desăvârşirea patriei româneşti?

Ce păcat, că şi guvernul acesta, pe care foarte mulţi buni Români l-au primit cu braţele deschise, îi sileşte să scrâşnească din nou dintii si SĂ-ŞI INDREPTE GÂNDUL CĂTRE DUMNEZEUL PĂRINTILOR LOR, CA SĂ-I MÂNTUIASCĂ.

STELIAN POPESCU“.

[1]) „*Universul*“ din 27 Apr. 1931.

In vederea alegerilor pentru Adunarea deputaţilor şi Senat

publicăm mai jos articole din LEGEA ELECTORALĂ (1926), spre a fi cunoscute din vreme — pentru orice eventualitate — de Şefii organizaţiilor L. A. N. C. şi a face toate pregătirile necesare:

Art. 25. — Pentru a fi ales în Adunarea deputaţilor se cere:

a) A fi cetăţean român.

Cei cari au devenit cetăţeni români prin naturalizare nu sunt eligibili decât după 10 ani dela dobândirea acestei calităţi. Acest termeni nu se cere cetăţenilor arătaţi în art. 56 din legea pentru dobândirea şi pierderea naţionalităţii;

b) A avea exerciţiul drepturilor civile şi politice;

c) A avea vârsta de 25 ani împliniţi;

d) A avea domiciliul în România.

Spre a fi eligibili la Senat se cer aceleaşi condiţiuni caşi eligibililor la Adunarea deputaţilor, cu singura deosebire a vârstei, care trebuie să fie de 40 ani împliniţi.

Art. 44. — Declaraţiunile de candidatură pentru Adunarea deputaţilor şi pentru toate categoriile de senatori aleşi se fac la biuroul central cu începere din a doua zi după convocarea corpului electoral respectiv şi cel mai târziu cu 10 zile libere înainte de data fixată pentru alegere până la ora 18 a ultimei zile.

Ele se fac în două exemplare, dintre cari unul, vizat şi semnat de preşedinte, se restituie depunătorilor sau candidaţilor.

Propunătorii depun în acelaş timp şi sumele fixate de preşedintele biuroului electoral judeţean pentru imprimarea buletinelor.

Preşedintele se va pronunţa de îndată asupra validităţii candidaturei şi va face această atestare şi pe exemplarul ce se restitue depunătorului.

El va examina numai dacă candidaturile îndeplinesc următoarele condiţiuni:

a) Dacă s'au propus numărul exact de candidaţi pe care-l cere legea;

b) Dacă propunătorii sunt alegători în colegiul respectiv şi dacă sunt în numărul cerut de lege;

c) In cazul când nu s'au prezentat personal, dacă semnăturile propunătorilor sunt legalizate conform legii;

d) Dacă candidaturile au fost depuse în termenul legal;

e) Dacă semnul ce candidaţii şi-au ales este din acelea cuprinse în tabloul întocmit de comisiunea centrală electorală şi dacă au depus cliseul semnului;

f) Dacă a depus costul fixat pentru imprimarea buletinelor.

Cliseul şi costul imprimării buletinelor vor putea fi depuse şi ulterior, însă cel puţin cu zece zile libere înainte de data alegerii. Depunerea cliseului şi a costului poate să fie făcută sau de propunători sau de candidaţi.

Art. 45. — Declaraţiunile de candidatură nu vor fi luate în consideraţie decât dacă vor fi propuse de cel puţin 20 de alegători din circumscripţie pentru Adunarea deputaţilor şi de cel puţin 10 alegători din circumscripţie pentru senatori aleşi prin vot universal şi dacă îndeplinesc condiţiunile prevăzute de articolul 44.

© BCU CLUJ

Când propunătorii nu se vor prezenta personal, semnăturile lor vor trebui să fie legalizate de judecătoriile în circumscripţiile cărora domiciliază fiecare din ei, sau de către notarii publici acolo unde ei funcţionează, sau de către notarii comunali. Legalizarea semnăturii alegătorilor propunători se va face în prezenţa lor.

Declaraţiunea de candidatură va trebui să fie însoţită sau urmată în termenul de mai sus de o declarare de primirea ei din partea candidatului.

Această acceptare se face sub orice formă, fie personal, fie prin orice act scris şi subscris de candidaţi sau atestat de orice autoritate publică, fie prin telegramă, în care caz identitatea candidatului trebuie să fie atestată în corpul telegramei de oficiantul care a primit-o.

Art. 46. — Declaraţiunile de candidatură pentru Senat şi Cameră se fac sau pe liste, sau individual, atunci când este de ales un singur candidat în circumscripţie.

Listele nu pot cuprinde decât numărul de candidaţi ce sunt de ales în circumscripţia respectivă.

Art. 47. — Dela depunerea candidaturii, retragerea semnăturilor propunătorilor, în total sau în parte, nu va avea nici un efect asupra validităţii candidaturii.

Nimeni nu poate candida la Senat şi Cameră în mai mult de 4 circumscripţiuni electorale în total.

Candidatul care a primit să fie propus pe o listă nu mai poate accepta o altă candidatură în aceeaş circumscripţiune şi nici nu se poate retrage de pe lista pe care a acceptat valabil să candideze.

Cazurile de moarte nu prejudecă validitatea listei, care se poate complecta cu alţi candidaţi în termenul prevăzut de art. 44.

Candidaturile se pot complecta sau schimba în termen legal în condiţiunile prevăzute de art. 45, numai cu consimţimântul tuturor candidaţilor.

Art. 48. — Aceiaşi alegători nu pot propune decât o singură listă de candidaţi în acelaş colegiu.

Se vor pedepsi până la o lună închisoare alegătorii cari vor semna ca propunători pe mai mult decât o listă pentru fiecare colegiu. Instanţa se poate sesiza de orice alegător.

Preşedintele care primeşte declaraţiunile de candidatură se asigură de identitatea propunătorilor cari se prezintă, fie prin cunoştinţa sa personală, fie prin orice fel de acte.

Constatarea identităţii propunătorilor va menţiona numele, pronumele, profesiunea şi domiciliul lor.

Art. 49. — Comisiunea centrală electorală va întocmi îndată după constituirea ei, un tablou cuprinzând un număr îndestulător de semne geometrice, cât mai distincte, din care grupările politice cunoscute, sau candidaţii au dreptul să-şi aleagă un semn pentru toată ţara sau pentru localităţile unde candidează. Aceste semne rămân proprietatea grupului sau candidaţilor ce le-au ales.

Alegerea semnelor se va face cel puţin cu 20 zile înainte de ziua alegerii.

Dimensiunea semnelor nu vor întrece 10×10 milimetri. Imaginile de obiecte sunt interzise sub sancţiunea nulităţii declaraţiunii de candidatură. Tabloul de semne se va publica în „Monitorul Oficial". El nu va putea fi modificat sau completat în intervalul dela convocarea corpului electoral până la terminarea alegerilor.

O grupare nu poate adopta ca semn distinctiv acelaş semn ca altă grupare, chiar dacă s'ar aşeza în ordine deosebită.

In cazul când două grupări au cerut acelaş semn, el rămâne câştigat grupării a cărei cerere a fost mai întâiu înregistrată.

Semnele nu vor putea fi aşezate decât în fruntea listei — fie la mijloc în dreapta sau în stânga ei — şi numai în spaţiul care rămâne liber între marginea de sus a pătratului şi primul nume de candidat.

Comisiunea centrală îndată ce constată că semnul ales de o grupare este în conformitate cu legea, liberează depunătorului sau persoanei desemnate de el un act de primire care constată declararea semnului, în forma, numărul şi aşezarea în care s'au primit.

Organizarea centrală a partidelor constituite, cari au obţinut un semn pe întreaga ţară, vor putea comunica preşedinţilor biurourilor electorale judeţene numele persoanelor, singure în drept să folosească semnul partidului în judeţul respectiv.

Art. 50. — Preşedintele biuroului electoral primeşte şi înregistrează listele de candidaţi în ordinea depunerii lor, atribuindu-le fiecăreia câte un număr astfel ca lista primită şi înregistrată cea dintâiu să poarte Nr. 1 şi celelalte numerele următoare 2, 3, 4...., etc., după ordinea primirii.

Odată cu depunerea candidaturii, propunătorii vor declara şi semnul grupării politice căreia aparţin.

Dacă sunt contestaţiuni asupra semnelor, ele se adresează comisiunii centrale electorale, fie direct, fie prin biroul electoral judeţean, de către candidaţii înşişi sau de către şefii grupărilor respective pe ţară.

Comisiunea judecă aceste contestaţiuni şi transmite telegrafic rezultatul biurourilor electorale judeţene cari sunt datoare a se conforma hotărîrii comisiunii centrale la imprimarea buletinelor.

Semnele distinctive pentru listele de candidaţi se vor atribui numai în alegerile de deputaţi şi de senatori prevăzuţi în art. 4, alineatele *a)* şi *b)*.

Art. 51. — Fiecare listă va putea desemna cel mult doi delegaţi şi doi asistenţi la fiecare secţie de votare.

Delegaţii şi asistenţii cari reprezintă pe candidaţi în cursul operaţiunilor electorale au, ca şi candidaţii, dreptul de control asupra tuturor operaţiunilor biuroului.

Numele delegaţilor şi asistenţilor vor trebui comunicate biuroului electoral judeţean din fiecare circumscripţie, cu cel puţin 5 zile înainte de alegere.

In cazul când din orice împrejurare, delegaţii nu se vor prezenta în ziua alegerii, candidaţii îi vor putea înlocui, încunoştiinţând despre aceasta înscris pe preşedintele secţiei de votare, care le va libera cuvenitele cărţi de legitimare, dacă cei desemnaţi îndeplinesc condiţiunile cerute de lege.

Nu pot fi delegaţi şi asistenţi decât cetăţenii ştiutori de carte cari întrunesc condiţiunile de a fi eligibili la acel colegiu.

Art. 52. — Declaraţiunile de candidatură se vor afişa cu numărul depe ordinea de înregistrare stabilit de biuroul electoral judeţean şi cu semnul distinctiv pentru fiecare listă prevăzut de art. 49.

Această afişare se va face prin îngrijirea biuroului electoral judeţean la toate secţiunile de votare şi pentru senatorii aleşi de Camerele profesionale şi la sediul acestor Camere.

Art. 53. — Indată după expirarea termenului pentru propunerea candidaturilor, preşedinţii biurourilor electorale judeţene constată prin încheiere scrisă candidaturile propuse în ordinea înregistrării lor, numerele lor de ordine şi semnul distinctiv fiecărei liste şi comunică toate acestea telegrafic comisiunii centrale electorale, instituită pe lângă Ministerul de Justiţie, pentru autorizarea imprimării buletinelor de vot.

© BCU CLUJ

Dacă nu s'a depus decât o singură listă de candidaţi, sau un singur candidat, după cum este cazul, în alegerile de senator fie generale, fie parţiale, iar în cele de deputaţi numai parţiale, preşedintele biuroului electoral judeţean constată aceasta prin proces-verbal după expirarea termenului de propunere a candidaturilor. El vesteşte prin prefectura judeţului şi prin judecătoriile respective că votarea nu va mai avea loc, iar în ziua fixată pentru alegere proclamă aleasă lista, sau candidatul unic care s'a propus după distincţiunile de mai sus.

Art. 69. — Cetăţenii cari au primit cărţi de alegători sunt obligaţi să voteze la secţiunea corespunzătoare domiciliului lor.

Membrii şi funcţionarii biurourilor secţiunilor de votare, delegaţi şi asistenţi, îşi vor exercita dreptul de vot pe baza cărţilor de alegător ce posedă la secţiunea la care funcţionează. Candidaţii vor avea dreptul să voteze la oricare din secţiunile circumscripţiei în care candidează, chiar dacă certificatul de alegător emană dela altă circumscripţiune.

Candidaţii, delegaţii şi asistenţii, deosebit de cărţile de alegători, vor aveá şi cărţile speciale, constatând calitatea fiecăruia spre a-şi putea îndeplini misiunea lor.

Aceste cărţi speciale se vor elibera de preşedintele biuroului electoral judeţean cel puţin cu 3 zile înainte de alegere.

Art. 72. — Alegerile pentru Adunarea deputaţilor vor dura o singură zi.

Ele vor începe la ora 8 dimineaţa şi vor dura până la ora 20, între 21 Septemvrie şi 21 Martie, şi dela 7 până la ora 20, dela 21 Martie până la 21 Septemvrie.

In caz când la ora 20 sunt alegători prezenţi pentru a vota, votarea va continua, fără întrerupere, până ce toţi alegătorii prezenţi vor fi votat. In nici un caz votarea nu va putea trece peste ora 8 a dimineţii zilei următoare, când scrutinul va fi închis, în orice caz.

Art. 129. — Toate cheltuelile pentru confecţionarea listelor electorale, imprimarea cărţilor de alegător şi a oricăror publicaţiuni făcute de autorităţi în baza acestei legi *în afară de tipărirea buletinelor*, sunt în seama Ministerului de Interne.

Tot în sarcina Ministerului de Interne sunt plata diurnelor a magistraţilor şi a funcţionarilor cari au diferite însărcinări cu prilejul alegerilor, precum şi întreţinerea şi transportul lor şi a trupelor şi misiile acestora, materialul necesar operaţiunilor electorale, gherete, stampile, urne, etc.

Art. 130. — Toate termenele prevăzute în legea de faţă se socotesc pe zile libere. Când termenul va expira într'o zi de Duminică sau de sărbătoare se va prelungi pentru cea dintâiu zi lucrătoare.

Art. 131. — Toate cererile şi actele în materie electorală sunt scutite de taxe de timbru şi înregistrare.

Indulgenţă sau Ignoranţă?

După un deceniu şi mai bine dela unire, ne-a fost dat să trăim zile grele. Zile cari ne reamintesc timpurile de restriste sub stăpânirea de tristă memorie. Şi toate aceste decepţii sunt provocate de autorităţile „zise" române, cari în exercitarea atât de „conştientă" a funcţiunii lor, orbite de marile lor preocupări, sau de „altceva", permit acelora cari de câte ori li se dă ocazie boicotează tot ce este românesc, — unele acţiuni foarte simbolice, cari apar fie ca concursuri de Miss-e, fie ca manifestaţii muzicale. Iar atunci când un om, stăpânit de sentimente româneşti, caută a reacţiona şi a arăta intenţiunile pătimaşe ale acestor străini, presa maghiară-jidovească, condusă de doctrina criminală talmudică, infectează atmosfera ţării, cerând ligii naţiunilor să intervină, pentrucă în România sunt transpuşi în starea sclaviei, înfierânduli-se libertatea; acesta e urletul presei sus amintite, deţinută de cahal şi finanţa lui bancară.

Indulgenţa Românului e speculată. Fiindcă nu poţi admite, ca în al 13-lea an dela unire, presa jidano-maghiară din Budapesta să organizeze în ţara românească, diferite concursuri, ca şi cele de frumuseţe, de ex., pentru stabilirea unui premiu, Miss Transilvania. Şi aceasta nu este o îndrăsneală? nu vi se pare ceva semnificativ? Autorităţile noastre dorm în pace şi onor, narcotizate de demnităţile ce le oferă acesti organizatori, sau intoxicaţi de străinismul, în anturajul căruia se află. Iar culmea nerusinării o stabilesc unele Românce, cari ţin de demn a concura la aceste concursuri de frumuseţe — expunându-şi goliciunea, negustorilor de carne vie, şi dând dovadă că excelează prin lipsa unei educaţii naţionale-morale, mai ales când unele sunt fice de preoţi români. Acestea, ispitite de laurii triumfului, ignorează cuvintele pline de înţeles ale Bibliei strămoşeşti, care le strigă: Vai vouă celor ce curăţiţi exteriorul, iar înăuntru sunteţi plini de necurăţenie. Unde este frumuseţea sufletească a acestora, şi mândria naţională? Opinia românească va şti să plaseze pe aceste făpturi la locul binemeritat. Regretul nostru devine mai pronunţat atunci când ni se dă ocazia a vedea sărbătorirea acestor concursuri, împodobite de strălucitoarea şi sfânta uniformă a ofiţerilor români şi a autorităţilor, cari în schimb excelează prin absenţă la manifestaţiile româneşti.

Renegaţilor ruşine!

H. VIŞOIU.

Noui tovarăşi de luptă.

Salutăm cu deosebită dragoste apariţia noului tovarăş de luptă: *„CRONICA"* dela Cernăuţi.

Reproducem din *„Cronica"*, drept *Cuvântul înainte:*

„In Bucovina postbelică, împânzită de străini şi în care Românii împărţiţi în tabere, pierd tot mai mult din prestigiu şi interese naţionale;

în Bucovina, unde presa minoritară denatureză adevărul după cum îi convine, fără ca să existe împotriva ei o energică acţiune românească UNITARĂ;

se simte necesitatea unei publicaţiuni intransigent româneşti.

Toţi Românii, fără deosebire de culoare politică şi interese personale, pe cari îi doare durerea neamului lor, trebue să fie alături de noi.

Suntem un mănunchiu de tineri. Nu facem o firmă din tinereţea noastră, dar suntem siguri că această tinereţe ne va da entuziasm şi mai ales ne va da putinţa de a spune adevărul fără înconjur.

Aparem cu încrederea ce ne-o dă dreptatea cauzei pe care vrem să o servim. Dacă ne vom opri la mijlocul drumului, ruşinea nu va cădea asupra noastră, ci asupra acelora cari prin nepăsarea lor, vor stânjeni realizarea unei fapte româneşti.

Nu suntem prinşi în angrenajul angajamentelor politice.

Nu suntem decât Români şi NUMAI Români.

„CRONICA"
românească la Cernăuţi".
(Piaţa Unirii 3).

© BCU CLUJ